

افغانستان

راپور وضعیت بشری

اول الی ۳۱ اگست ۲۰۲۶

راپور شماره هشتم

بررسی اوضاع و نیازهای بشری

در ماه اگست ۲۰۲۶، افغانستان همچنان با نیازهای شدید بشری مواجه بود که ناشی از سوء تغذیه حاد و ناامنی غذایی، شوک های مرتبط با اقلیم، عودت های گسترده از کشورهای همسایه و شیوع امراض بود. برآورد می شود که در سال ۲۰۲۶، ۲۱.۹ میلیون نفر، به شمول ۱۱.۶ میلیون طفل، به کمک های بشری نیاز دارند. این فشارهای همزمان، فشار بیشتری بر خدمات اساسی شکننده و ظرفیت خانواده ها برای مقابله با مشکلات وارد می کنند، بخصوص بر اطفال، زنان، عودت کنندگان و جوامعی که به طور مکرر از حوادث طبیعی متاثر می شوند.

محدودیت های شدید تمویل به گونه فزاینده به کاهش پوشش بشردوستانه و دسترسی به خدمات منجر می شوند. تا ۲۶ اگست، از مجموع ۱.۷۱ میلیارد دالر امریکایی مورد نیاز در پلان نیازهای بشردوستانه و پاسخ سال ۲۰۲۶، مبلغ ۵۰۹.۳ میلیون دالر امریکایی، معادل ۲۹.۷ فیصد، به عنوان تمویل ثبت شده بود. در بخش های مختلف، کمبود تمویل از قبل به بسته شدن مراکز و نقاط ارائه خدمات، تعلیق کمک ها، کاهش پوشش جغرافیایی و اختلال در پروسه های اکرالاتی منجر شده است. پیامدها فراتر از خدماتی است که امروز ارائه نمی شوند: کاهش اقدامات پیشگیرانه و اقدام زودهنگام خطر آن را افزایش می دهد که نیازها شدیدتر، پرهزینه تر و برگشت دادن آنها دشوارتر شوند، بخصوص برای جوامع دورافتاده، عودت کنندگان و خانواده هایی که با شوک های مکرر مواجه شده اند.¹

سیلاب ها و شوک های مرتبط با اقلیم: سیلاب های ناگهانی در جریان ماه اگست همچنان جوامع و زیربنایهای اساسی را متاثر کردند. در ولایت نورستان، دومین سیلاب بزرگ در سوم اگست در ولسوالی برگ متال رخ داد که ۱۹۱ خانه را متاثر ساخت و به سرک ها، پل ها، زمین های زراعتی، سازه های محافظت در برابر سیلاب و شبکه های آبرسانی آسیب رساند. سیلاب های قبلی در پارون منجر به کشته شدن ۲۴ نفر و زخمی شدن ۱۲۵ نفر شد و ۱۲۰ خانه را آسیب زده یا تخریب کرد. در نه ولایت منطقه مرکزی، سیلاب ها ۲،۰۵۷ نفر و ۳۱۶ خانه را متاثر ساختند، حدود ۱.۰۶ میلیون متر مربع زمین زراعتی و ۱۷ مکتب را آسیب رساندند و حدود ۳۰۰ رأس مواشی را تلف کردند. یک رویداد جداگانه سیلاب در پکتیا ۱۱ خانه را تخریب کرد و زمین های زراعتی را متاثر ساخت. آسیب به سیستم های آبرسانی، سرک ها و سایر زیربنایها، دسترسی به آب مصون و خدمات اساسی را در جوامع متاثر بیشتر محدود کرد.²

تغذیه: بحران تغذیه در افغانستان در جریان ماه اگست همچنان شدید بود و ۳.۷ میلیون طفل در معرض خطر سوء تغذی قرار داشتند که از میان آنان حدود یک میلیون طفل در معرض سوء تغذیه حاد شدید و تهدید کننده زندگی قرار داشتند. اطفال زیر دو سال حدود ۸۳ فیصد موارد سوء تغذیه حاد شدید را تشکیل می دهند، در حالی که نزدیک به ۴۰ فیصد اطفالی که به دلیل سوء تغذیه شدید و عوارض صحنی در شفاخانه ها بستری شده اند، نوزادان زیر شش ماه هستند. تا ماه جولای، میزان پذیرش اطفال مبتلا به سوء تغذیه حاد شدید و عوارض صحنی حدود یک سوم نسبت به مدت مشابه در سال ۲۰۲۵ افزایش یافته بود که فشار فزاینده ای را بر شفاخانه ها و خدمات تغذیه وارد کرده بود.³ ناامنی غذایی همچنان یکی از عوامل اساسی این وضعیت بود و پیش بینی می شد که بین ماه های اپریل و سپتامبر ۲۰۲۶، ۱۳.۸ میلیون نفر، معادل ۲۸ فیصد جمعیت، با ناامنی حاد غذایی در سطح بحران یا بدتر از آن مواجه شوند (مرحله ۳ یا بالاتر طبقه بندی یکپارچه مراحل امنیت غذایی یا IPC)، که از این میان ۲.۹ میلیون نفر در وضعیت اضطراری (مرحله ۴ IPC) قرار خواهند داشت.⁴

عودت جمعیت: عودت های گسترده از کشورهای همسایه همچنان فشار بیشتری بر خدماتی که از قبل تحت فشار قرار داشتند و جوامع میزبان وارد می کرد. تا ۲۲ اگست، حدود ۱.۱۵ میلیون افغان در سال ۲۰۲۶ به کشور بازگشته بودند که شامل حدود ۶۸۶،۲۰۰ نفر از پاکستان و ۴۶۵،۸۰۰ نفر از ایران می شد.⁵ بیش از ۴۵۲،۰۰۰ عودت به عنوان اخراج ثبت شده بود که بیشتر آنها از ایران بودند. از سپتامبر ۲۰۲۳ تاکنون، نزدیک به ۶.۶ میلیون افغان بازگشته اند که در نتیجه آن تقاضا برای خدمات صحنی، تغذیه، آب، حفظ الصحة و نظافت، معارف، محافظت، مسکن و معیشت در مناطق عودت به طور قابل توجهی افزایش یافته است. پلان پاسخ سال ۲۰۲۶ سازمان ملل متحد و نهاد های همکار غیر دولتی برای عودت کنندگان افغان، برای رسیدگی به نیازهای فوری در نقاط سرحدی و حمایت از ادغام مجدد پایدار در مناطق دارای اولویت، به ۵۲۹.۲ میلیون دالر امریکایی نیاز دارد.⁶

شیوع امراض: امراض ساری همچنان خطرات قابل توجهی ایجاد می کنند، بخصوص در میان اطفال و جمعیت هایی که از بیجاشدگی، حرکات عودت، سوء تغذیه و دسترسی ناکافی به آب مصون و حفظ الصحة متاثر شده اند. تا ۳۱ اگست، ۳۰۹ مورد کولرا که توسط لابراتوار تایید شده بود گزارش شد که بیشتر آنها در حوزه شرقی بودند و ۲۸۹ مورد در ننگرهار ثبت شده بود. افغانستان همچنان یکی از تنها دو کشوری است که در آن انتقال ویروس

¹ OCHA افغانستان: هزینه عدم اقدام (اگست ۲۰۲۶)

² معلومات تازه شماره ۴ یونیسف افغانستان

³ یونیسف: «شفاخانه ها در پی افزایش سوء تغذیه اطفال در سراسر افغانستان تحت فشار قرار گرفته اند»، ۲۵ اگست ۲۰۲۶

⁴ IPC افغانستان - تحلیل ناامنی حاد غذایی، سپتامبر ۲۰۲۵ - سپتامبر ۲۰۲۶

⁵ UNHCR: پورتال معلومات عملیاتی تا ۲۲ اگست.

⁶ راه حل های پایدار: نمای کلی عودت کنندگان افغانستان، منتشر شده در ۲۳ اگست.

وحشی پولیو به صورت بومی ادامه دارد و تا ۲۵ اگست، سه مورد از این ویروس با آغاز مرض در سال ۲۰۲۶ گزارش شده بود. همزمانی سوء تغذیه، امراض اسهالی و سایر عفونت ها، بخصوص برای اطفال خردسال خطرات بسیار جدی ایجاد می کند، زیرا امراض تکراری می توانند وضعیت تغذیه ای اطفال از قبل آسیب پذیر را به سرعت وخیم تر سازند.

تجزیه و تحلیل مختصر پاسخگویی برنامه

صحت

در ماه اگست، یونیسیف از طریق ۲،۳۹۰ مرکز ثابت صحت و ۱۶ مرکز سیار صحت، از خدمات اساسی صحت برای ۶.۶ میلیون نفر در هر ۳۴ ولایت حمایت کرد. در عین حال، کمک های خود را در مناطقی افزایش داد که از سیلاب ها، تنش های آن طرف سرحد، رفت و آمد جمعیت و زلزله های قبلی متاثر شده بودند.

نظارت بر امراض و پاسخ به شیوع امراض همچنان در اولویت قرار داشت. در جریان ماه اگست، ۱۳۵ مورد شیوع مرض شناسایی شد و اقدامات پاسخگویی در برابر آنها صورت گرفت. بیش از ۷۵،۴۵۴ مورد امراض وبائی و امراض ساری، از جمله اسهالات حاد رقیق (AWD)، سرخکان، سیاه سرفه و تب خونریزی دهنده کریمه-کانگو (CCHF) گزارش شد. مراکز صحت تحت حمایت یونیسیف تقریباً ۳۳۲،۸۷۰ مریض مبتلا به اسهالات حاد رقیق را تداوی کردند، در حالی که کمپاین های وقایوی و پاسخگویی به بیش از ۴۶۷،۷۹۱ نفر رسید.

تا ۳۱ اگست، ۳۰۹ مورد کولرا که از طریق لابراتوار تایید شده بود، گزارش شده بود که ۵۵ فیصد آن در میان زنان بود. شیوع مرض عمدتاً در حوزه شرقی، بخصوص ولایت ننگرهار، متمرکز بود. در ننگرهار ۲۸۹ مورد ثبت شده بود و پس از آن کتر با ۱۵ مورد، لغمان با ۳ مورد و کابل با ۲ مورد قرار داشتند. بررسی گزارش های تحقیق درباره موارد کولرا در ننگرهار و کتر نشان داد که آب آشامیدنی غیرمصون و بدون محافظت، روش های ناکافی حفظ الصحه و نظافت، آلودگی ناشی از سیلاب ها و موانع دسترسی به مراقبت های صحت، از خطرات تکرارشونده انتقال مرض به شمار می روند. این یافته ها بر نیاز به اقدامات یکپارچه صحت و آب، حفظ الصحه و نظافت (WASH) در جوامع آسیب دیده تاکید می کند.

بررسی ۲۲ گزارش تحقیق درباره موارد کولرا، شامل ۱۵ گزارش از ننگرهار و ۷ گزارش از کتر، عوامل تکرارشونده موثر در انتقال مرض را مشخص کرد. جوامع آسیب دیده معمولاً به منابع آب آشامیدنی غیرمصون و بدون محافظت متکی بودند؛ از جمله منابعی که در نزدیکی چاه های سپتیک، سیستم های فاضلاب یا محل های روباز دفع زباله قرار داشتند. پوشش ضعیف خدمات حفظ الصحه، دفع مدفوع در فضای باز، روش های ناکافی حفظ الصحه و دسترسی محدود به آب مصون، به طور مداوم گزارش شده بود. تاخیر در شناسایی موارد، موانع دسترسی به مراقبت های صحت در مناطق دورافتاده، آلودگی منابع آب در اثر سیلاب ها و آسیب دیدن زیربنای حفظ الصحه، خطر انتقال مرض را بیشتر افزایش داده بود؛ بخصوص در کتر. این چالش های دوامدار در بخش WASH و مشکلات دسترسی همچنان باعث انتقال مرض در میان جوامع و ایجاد کانون های شیوع کولرا در حوزه شرقی می شوند.

از طریق خدمات معمول واکسیناسیون، ۹۹،۹۱۱ طفل زیر پنج سال در برابر سرخکان واکسین شدند، ۸۱،۶۴۰ طفل دوز سوم واکسین پنج گانه را دریافت کردند و بیش از ۲،۲۰۰ فرد دارای خطر بلند در برابر کووید-۱۹ واکسین شدند. علاوه بر این، در جریان دور نخست کمپاین تسریع شده چند آنتی جن که در ۱۴۰ ولسوالی تطبیق شد، ۲۱۷،۶۴۸ طفل زیر پنج سال در برابر سرخکان واکسین شدند و ۲۳،۰۷۱ طفل دوز سوم واکسین پنج گانه را دریافت کردند.

یونیسیف از طریق سیستم معلومات مدیریت الکترونیکی لوجستیک (eLMIS)، مبتنی بر پلتفرم متن باز mSupply، به تقویت زنجیره اکمالاتی برنامه توسعه یافته واکسیناسیون (EPI) ادامه داد. این سیستم اکنون در گدام های ملی، حوزوی و ولایتی واکسین و در ۱۰۰ مرکز صحتی فعال است. در جریان ماه اگست، ۵۰ واکسیناتور در زمینه نگهداری سرد واکسین و مدیریت واکسین آموزش دیدند. همچنان، ۴۹ تن از کارمندان برنامه ملی توسعه یافته واکسیناسیون (NEPI)، یونیسیف، AcaSus و نهاد های همکار غیردولتی در یک ورکشاپ آموزشی و بازنگری پلتفرم متن باز mSupply اشتراک کردند. کارهای اعمار و بازسازی زیربنای برنامه توسعه یافته واکسیناسیون، از جمله گدام ها، تاسیسات مدیریتی و محل های تصفیه زباله، در چندین ولایت ادامه یافت و گدام ولایت غزنی تکمیل شد. علاوه بر این، ۲۶ یخچال با سیستم محرک مستقیم خورشیدی در مراکز صحتی منتخب نصب گردید.

در پاسخ به شیوع های مکرر مرض سگ دیوانه در ولایت سمنگان، یونیسیف ۶۰۰ دوز واکسین ضد مرض سگ دیوانه و ۵۰ ویال ایمونوگلوبولین ضد ویروس (RIG) فراهم کرد. این کمک به مراکز صحتی امکان داد تا برای افراد واجد شرایطی که در اثر گازگرفتگی حیوانات مشکوک به ویروس در معرض خطر قرار گرفته بودند، اقدامات جلوگیری پس از مواجهه (PEP) را به موقع ارائه کنند. این اقدامات شامل واکسیناسیون و تطبیق RIG می شود. علاوه بر این، اکمالاتی که قبلاً در پاکستان به تاخیر افتاده بود، به افغانستان انتقال داده شد و روند ترخیص و ارسال آن به مقاصد تعیین شده جریان دارد.

یونیسیف از طریق آموزش، تجهیزات و حمایت از مراکز صحتی، خدمات صحتی مادران و نوزادان را تقویت کرد. در جریان ماه اگست، ۱،۲۳۵ کارمند صحتی در زمینه مراقبت پیشرفته از نوزادان، تداوی با اکسیجن، مدیریت عوارض ولادی و نوزادی، و نظارت و پاسخ به مرگ و میر مادران و نوزادان آموزش دیدند. یونیسیف همچنان هشت لابراتوار مهارت های صحتی مادران، نوزادان و اطفال را ایجاد کرد، ماشین های فشار مثبت دوامدار راه های هوایی را در پنج شفاخانه ولایتی نصب نمود و یک بخش مراقبت کانگوروی مادر و طفل (KMC) را در پکتیا ایجاد کرد. همچنان، از ۴۳ مرکز صحتی دیگر در ۱۰ ولایت حمایت شد تا اقدامات کاهش مرگ و میر مادران و نوزادان را تطبیق کنند. علاوه بر این، بیش از یک میلیون کتابچه راهنمای صحت مادر و طفل و مواد ضروری مراقبت از نوزادان در سراسر کشور توزیع گردید.

در مناطق زلزله زده حوزه شرقی، پاسخ بشردوستانه صبحی به ارائه خدمات اساسی نجات بخش زندگی ادامه داد. در جریان ماه اگست، ۶،۸۸۲ مشاوره مراقبت های صبحی اولیه (PHC) انجام شد، ۱۴۴ مورد آسیب دیدگی تداوی شد و ۶۹ نفر مشاوره روانی اجتماعی دریافت کردند. خدمات صبحی مادران و نوزادان شامل ۱۱۳ مشاوره مراقبت های قبل از ولادت (ANC)، ۱۲۱ مراجعه برای مراقبت های بعد از ولادت (PNC) و هشت مورد ولادت با کمک کارکنان صبحی بود. خدمات وقایوی شامل واکسین سرخکان برای ۲۸ طفل و واکسین پنج گانه برای ۶۵ طفل بود.

در پاسخ به شیوع ادامه دار اسهالات حاد رقیق (AWD) در حوزه شرقی، یونیسیف و نهاد های همکار آن فعالیت های ارتباطات خطر و مشارکت جامعه (RCCE) را در مناطق دارای کانون های شیوع تقویت کردند و ۱۲ بسیج کننده اجتماعی، شامل شش جفت زن و مرد، را برای تماس با جوامع، افزایش آگاهی و تغییر رفتار اعزام کردند. از طریق ارتباطات بین فردی، مشارکت جامعه و پیام رسانی گسترده، ۳۶۶،۵۸۸ نفر پیام هایی در مورد آب مصون، حفظ الصحه و مراجعه زودهنگام برای دریافت مراقبت های صبحی در صورت ابتلا به اسهالات حاد رقیق دریافت کردند، در حالی که ۶۸۲،۵۸۰ نفر معلومات مرتبط با اسهالات حاد رقیق و آب، حفظ الصحه و نظافت (WASH) دریافت کردند.

مشارکت جامعه به صورت مشارکتی به ۹۱،۶۴۷ نفر، شامل ۴۹،۲۱۹ زن، رسید و فرصت هایی را برای جوامع آسیب دیده فراهم کرد تا نگرانی های خود را مطرح کنند، معلومات به دست آورند و در پاسخگویی مشارکت کنند. افزون بر این، از طریق میکانیزم های ایجاد شده برای دریافت بازخورد، ارجاع و پاسخگویی، به ۱۲،۹۴۲ مورد بازخورد رسیدگی شد. پیام ها و نظرسنجی های U-Report، شیوه های جامعه، خلاهای دانشی، برداشت ها و موانع مرتبط با مصونیت آب و جلوگیری از اسهالات حاد رقیق را ارزیابی کردند و از این طریق معلومات لازم برای تعدیل راهبردهای ارتباطات و مشارکت جامعه فراهم شد.

تغذیه

در جریان ماه اگست ۲۰۲۶، یونیسیف خدمات وقایوی و تداوی تغذیه را از طریق ۳،۵۰۰ مرکز صبحی و ۱۵،۰۰۰ پوسته صبحی جامعه در سراسر افغانستان ارائه کرد.

یونیسیف و نهاد های همکار آن ۱.۳ میلیون طفل را از نظر سوء تغذیه بررسی کردند که از میان آنها ۱۱۱،۰۹۹ طفل مبتلا به سوء تغذیه شدید و سوء تغذیه حاد متوسط با خطر بلند برای تداوی بستری شدند؛ از این میان ۵۸،۸۹۱ طفل مبتلا به سوء تغذیه شدید و ۴۲،۹۱۵ طفل مبتلا به سوء تغذیه حاد متوسط با خطر بلند بودند. خدمات وقایوی تغذیه شامل مشاوره تغذیه مادر، شیرخوار و طفل خردسال (MIYCN) برای ۱۹۸،۳۵۰ مراقبت کننده و مکمل های متعدد مایکرونیوترینت (MMS) برای ۱۲۱،۷۱۴ زن حامله بود.

یونیسیف همچنان با آموزش ۸۰ کارمند صبحی در مورد رهنمودهای بازنگری شده برای جلوگیری و مدیریت سوء تغذیه، ظرفیت ملی را تقویت کرد، در حالی که ۱۰۳ کارمند دیگر در زمینه تغذیه مادر، شیرخوار و طفل خردسال (MIYCN) آموزش دیدند.

خدمات تغذیه اضطراری برای خانواده های عودت کننده در بنادر سرحدی، مراکز اسکان مؤقت و مناطق ادغام مجدد ادامه یافت. در جریان ماه اگست، ۲۲،۶۱۷ طفل عودت کننده از نظر سوء تغذیه معاینه شدند که از میان آنها ۷۸۱ طفل برای تداوی بستری شدند. افزون بر این، ۸،۰۳۴ طفل مکمل ویتامین A دریافت کردند و ۱۰،۸۴۶ طفل زیر پنج سال مکمل های مایکرونیوترینت دریافت کردند. بیش از ۸،۵۷۳ مراقبت کننده از مشاوره تغذیه و خدمات مرتبط بهره مند شدند، در حالی که ۶،۲۸۶ زن حامله مکمل های متعدد مایکرونیوترینت دریافت کردند.

در مناطق زلزله زده شرق و شمال افغانستان، ۲،۷۰۳ طفل از نظر سوء تغذیه بررسی شدند که از میان آنها ۴۴ طفل برای تداوی سوء تغذیه بستری شدند. افزون بر این، بیش از ۸۹۰ مراقبت کننده مشاوره تغذیه شیرخوار و طفل خردسال در حالات اضطراری (IYCF-E) دریافت کردند.

یونیسیف در چارچوب استراتژی تغذیه و انکشاف اطفال خود، به پیشبرد ادغام انکشاف دوره ابتدایی طفولیت (ECD) در برنامه های تغذیه ادامه داد. در جریان ماه اگست، اقدامات انکشاف دوره ابتدایی طفولیت (ECD) و تغییر اجتماعی و رفتاری (SBC) در ۱۳۱ محل ارائه خدمات ادغام شدند و ۲۳۳ کارمند خط مقدم در مورد بسته خدمات یکپارچه آموزش دیدند. خدمات یکپارچه تغذیه، مراقبت پرورشی و تحریکات ابتدایی از طریق ۵۰ مرکز مشاوره تغذیه و انکشاف اطفال (CNDCCs) در کابل ادامه یافت. افزون بر این، ۳۵ مرکز جدید در کندهار، هلمند، ارزگان و زابل ایجاد شد که دسترسی به خدمات یکپارچه را برای اطفال خردسال و مراقبت کنندگان گسترش داد.

برای تقویت نظارت تغذیه و هشدار زودهنگام، نظارت تغذیه مبتنی بر جامعه در ۴۶۵ محل نظارت تعیین شده در هر ۳۴ ولایت ادامه یافت. این سیستم معلومات به موقع در مورد روند سوء تغذیه فراهم می کند و از تصمیم گیری و پاسخ به موقع حمایت می نماید.

تعلیم و تربیه

در جریان ماه اگست سال ۲۰۲۶، یونیسیف در میان رفت و آمد گسترده عودت کنندگان، تاثیر حوادث طبیعی و موانع دوامدار آموزش که بر کودکان آسیب پذیر در سراسر افغانستان تاثیر می گذارند، به حمایت از خدمات آموزشی ادامه داد. به عنوان بخشی از پاسخ یونیسیف در زمینه آموزش در حالات اضطراری (EiE)، یونیسیف و نهاد های همکار آن به فعالیت فضاهای موقت یادگیری (TLSS) در مناطقی که شمار عودت کنندگان در آنها زیاد بود و از بحران متاثر شده بودند، ادامه دادند تا تداوم یادگیری برای اطفال که از بیجاشدگی و سایر حالات اضطراری متاثر شده اند، تضمین شود. در جریان دوره گزارش دهی، حدود ۲،۲۰۵ فضای موقت یادگیری (TLSS) برای ۶۱،۸۸۷ طفل عودت کننده و آسیب پذیر ایجاد شد که ۳۰،۴۴۸ دختر (۴۹.۲ فیصد) نیز شامل آن بودند. نهاد های همکار آموزشی با مقامات معارف در سطح ولایت و ولسوالی همکاری نزدیک کردند تا ارزیابی های تعیین جایگاه را انجام

دهند و روند ثبت نام و ادغام مجدد اطفال عودت کننده در مکاتب دولتی را تسهیل کنند و در این زمینه توجه خاص به دختران و سایر گروه های آسیب پذیر صورت گرفت. میزهای راهنمایی معارف در بنادر مهم سرحدی و مراکز اسکان مؤقت همچنان فعال بودند و برای خانواده های عودت کننده در مورد مراحل ثبت نام در مکتب، فرصت های موجود یادگیری و مسیرهای ارجاع به خدمات آموزشی معلومات فراهم می کردند.

برای رسیدگی به خلاهای یادگیری در میان اطفال عودت کننده و حمایت از ادغام آنان در نظام رسمی آموزش، یونیسیف یک بسته ۱۲ هفته ای با عنوان پل به سوی مکتب (B2S) تهیه کرد تا در فضاهای موقت یادگیری (TLSS) تطبیق شود. این بسته به زبان های دری و پشتو تهیه شده و از فعالیت های ساختارمند و متناسب با سن اطفال استفاده می کند تا مهارت های ابتدایی سواد خواندن و نوشتن و حساب را در میان اطفال بیرون از مکتب و اطفال عودت کننده تقویت کند و آنان را برای ارزیابی های تعیین جایگاه و انتقال به مکاتب دولتی در صنف مناسب آماده سازد.

تلاش های پاسخگویی در مناطق متأثر از سیلاب و حوادث طبیعی نیز ادامه یافت؛ مناطقی که آسیب به زیربنای آموزشی در آنها دسترسی به یادگیری را مختل کرده بود. یونیسیف و نهاد های همکار آن از ارزیابی هایی حمایت کردند که برای شناسایی نیازهای دارای اولویت در زمینه بازسازی، ترتیبات موقت یادگیری، مواد درسی و تدریسی و سایر لوازم ضروری آموزشی انجام شد. در پاسخ به سیلاب ها در ولایت های نورستان و ننگرهار، یونیسیف ۱۰ بسته تفریحی و ۱۳ خیمه با عملکرد بلند را به مکاتب متأثر در ولسوالی های مندول و برگمتال نورستان و ولسوالی های لعل پور و گوشته ننگرهار فراهم کرد و از تداوم یادگیری و ایجاد فضاهای موقت یادگیری مصون حمایت نمود. ذخایر احتیاطی اضافی در گدام های یونیسیف همچنان موجود بود تا در پاسخ به نیازهای نوظهور مورد استفاده قرار گیرد، در حالی که اقدامات بازسازی و احیای درازمدت در حال برنامه ریزی است.

یونیسیف هماهنگی و آمادگی خود را با وزارت معارف، نهاد های کستر معارف و سایر بازیگران بشردوستانه بیشتر تقویت کرد. تلاش ها بر حمایت از اعزام سریع فضاهای موقت یادگیری (TLSS)، پیشاپیش قرار دادن لوازم آموزشی، نظارت بر جابه جایی های جمعیتی و تقویت میکانیزم های ارجاع برای اطفال عودت کننده تازه وارد متمرکز بود. چالش های عملیاتی همچنان ادامه داشت، از جمله جابه جایی های دوامدار جمعیتی، محدودیت زیربنای آموزشی در مناطق دارای شمار بلند عودت کنندگان، کمبود معلمان واجد شرایط و محدودیت های دسترسی در جوامع دورافتاده و متأثر از حوادث طبیعی. این چالش ها همچنان بر سرعت گسترش خدمات تاثیر گذاشتند و بر نیاز به سرمایه گذاری دوامدار هم در اقدامات آموزشی اضطراری و هم در حمایت درازمدت از نظام آموزشی تاکید می کنند.

حفاظت اطفال، خشونت های جنسیتی (جندر) در شرایط اضطراری و جلوگیری از بهره برداری و سوء استفاده جنسی

در جریان ماه اگست سال ۲۰۲۶، یونیسیف و نهاد های همکار آن به ۲۱۵،۳۹۱ نفر، شامل ۸۴،۶۷۳ دختر، ۷۶،۹۹۲ پسر، ۳۴،۵۸۱ زن و ۱۹،۱۴۵ مرد، خدمات یکپارچه محافظت از اطفال، جلوگیری از خشونت جنسیتی (جندری)، کاهش خطر و پاسخگویی را ارائه کردند.

در مجموع، ۱۳،۹۲۹ طفل و مراقبت کنندگان، شامل ۵،۷۲۱ دختر، ۵،۸۱۲ پسر، ۵۳۷ زن و ۱،۸۵۹ مرد، به خدمات ساختارمند صحت روانی و حمایت روانی اجتماعی (MHPSS) دسترسی پیدا کردند. علاوه بر این، ۳،۲۶۳ طفل آسیب پذیر (۸۸۷ دختر و ۲،۳۷۶ پسر)، شامل اطفال بدون همراه و جدا شده از خانواده و اطفال که از خشونت، استثمار و سوء استفاده نجات یافته اند یا در معرض خطر این موارد قرار دارند، خدمات مدیریت قضایا و خدمات تخصصی محافظت از اطفال را دریافت کردند که شامل ردیابی خانواده و الحاق مجدد با خانواده، مشاوره فردی و ارجاع بود. خدمات جلوگیری از خشونت جنسیتی (GBV)، کاهش خطر و پاسخگویی به ۲۹،۷۹۱ نفر، شامل ۹،۳۱۸ دختر، ۸،۶۷۵ پسر، ۸،۲۶۱ زن و ۳،۵۳۷ مرد، از طریق فعالیت های آگاهی دهی، میکانیزم های محافظت مبتنی بر جامعه و حمایت هدفمند از زنان، دختران و اطفال آسیب پذیر متأثر از بحران های بشردوستانه، ارائه شد.

با توجه به تهدید دوامدار ناشی از ماین های زمینی و بقایای مواد انفجاری جنگ، آموزش آگاهی دهی در مورد خطرات مواد انفجاری به ۵۵،۳۲۶ طفل و مراقبت کننده، شامل ۲۰،۷۰۰ دختر، ۲۶،۱۶۸ پسر، ۵،۱۵۸ زن و ۳،۳۰۰ مرد، رسید. همزمان، اقدامات آگاهی دهی در جامعه و اقدامات اجتماعی و تغییر رفتار (SBC) به ۱۱۰،۰۰۷ نفر، شامل ۴۶،۹۷۶ دختر، ۳۲،۹۴۴ پسر، ۲۰،۲۵۳ زن و ۹،۸۳۴ مرد، با پیام هایی در مورد محافظت از اطفال، جلوگیری از خشونت، رفاه روانی اجتماعی و مراقبت مثبت، دسترسی پیدا کرد.

یونیسیف همچنان میکانیزم های جلوگیری، گزارش دهی و پاسخگویی مرتبط با استثمار و سوء استفاده جنسی (SEA)، آزار جنسی (SH) و نگرانی های مربوط به حفاظت را از طریق ابتکارات ظرفیت سازی، ادغام اقدامات جلوگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی (PSEA) و حفاظت در سراسر برنامه ها، تقویت کانال های گزارش دهی و بهبود مدیریت قضایا، تقویت کرد. از طریق برنامه محافظت از اطفال، ۲۲،۴۸۱ عضو جامعه، شامل ۷،۷۲۸ دختر، ۹،۷۱۹ پسر، ۳،۰۲۷ زن و ۲،۰۰۷ مرد، با معلومات در مورد میکانیزم های گزارش دهی مصون، اصول جلوگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی (PSEA) و اصول حفاظت، تحت پوشش قرار گرفتند.

در جریان دوره گزارش دهی، یونیسیف و نهاد های همکار آن از طریق فضاهای مصون برای زنان و دختران در مناطق مرکزی و شمالی، خدمات نجات دهنده زندگی را برای ۲،۰۳۹ زن و دختر نوجوان فراهم کردند. این فضاها دسترسی به خدمات اساسی مبتنی بر جامعه، شامل دسترسی دیجیتال، فرصت های انکشاف مهارت ها، حمایت روانی اجتماعی و سایر خدمات حیاتی را فراهم کردند. علاوه بر این، ۱،۱۲۹ دختر نوجوان در آموزش مهارت های زندگی اشتراک کردند که مهارت های عملی، رفاه و تاب آوری آنان را تقویت کرد. برای ترویج هنجارهای مثبت جنسیتی و برابری جنسیتی، ۶۳۹ مرد و پسر در

شبکه های اجتماعی جامعه اشتراک کردند که محیط های حمایتی برای زنان و دختران را تقویت می کنند، به هنجارها و روش های زیانبار جنسیتی رسیدگی می کنند و تغییرات اجتماعی و رفتاری را برای بهبود دسترسی زنان و دختران به خدمات و فرصت های اساسی ترویج می کنند.

علاوه بر این، ۱،۴۴۹ کارمند خط مقدم در پنج منطقه در زمینه ادغام جنسیت، جلوگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی (PSEA) و ارائه خدمات پاسخگو به نیازهای نوجوانان آموزش دیدند که ظرفیت ارائه خدمات فراگیر و پاسخگو به جمعیت های آسیب پذیر را تقویت کرد.

آب، حفظ الصحة و نظافت (WASH)

در جریان ماه اگست سال ۲۰۲۶، یونیسف خدمات نجات دهنده زندگی در بخش آب، حفظ الصحة و نظافت (WASH) را برای جوامعی در سراسر افغانستان ارائه کرد که از حوادث طبیعی، شیوع امراض و جابه جایی گسترده جمعیت متاثر شده بودند و از دسترسی به آب آشامیدنی مصون، تسهیلات حفظ الصحة و روش های حفظ الصحة بهبود یافته حمایت کرد.

موارد اسهالات حاد رقیق و هشدارهای مربوط به نقاط دارای خطر بلند همچنان گزارش می شدند، بخصوص در ولسوالی های بتی کوت، بهسود، سرخ رود و جلال آباد ولایت ننگرهار، در حالی که موارد اسهالات خونی نیز در شهر کابل گزارش شدند. یونیسف با همکاری مقامات محلی و نهاد های تطبیق کننده همکار، از تلاش های آمادگی و پاسخگویی از طریق ترویج حفظ الصحة و مشارکت جامعه، نظارت و آزمایش کیفیت آب، کلورین زنی آب، حفظ الصحة محیطی و توزیع لوازم اضطراری WASH حمایت کرد. هماهنگی و حمایت تکنیکی ظرفیت پاسخگویی را بیشتر تقویت کرد، هرچند محدودیت های تمویل، گسترش اقدامات را در برخی مناطق متاثر از شیوع مرض محدود ساخت. یک پلان احتیاطی برای اسهالات حاد رقیق در ولایت نورستان نیز تهیه شد و انتظار می رود در ماه سپتمبر سال ۲۰۲۶ نهایی شود.

در جریان دوره گزارش دهی، ۱۴۹،۴۷۶ نفر از طریق ساخت و بازسازی سیستم های آبرسانی به آب آشامیدنی مصون دسترسی پیدا کردند، در حالی که ۱۳۵،۱۶۴ نفر از طریق تسهیلات حفظ الصحة و ابتکارات تحت رهبری جامعه به خدمات اساسی حفظ الصحة دسترسی یافتند. علاوه بر این، ۱۸۰،۰۹۶ نفر لوازم ضروری WASH را دریافت کردند که شامل بسته های حفظ الصحة، بسته های آب و محصولات تصفیه آب بود، در حالی که ۴۲۴،۹۰۶ نفر از طریق فعالیت های ترویج حفظ الصحة و تغییر رفتار در ولایت های هلمند، پکتیکا، فراه، کندهار، کتر، غور، بادغیس، بدخشان، بلخ، فاریاب، هرات، کندز، نیمروز، نورستان، سرپل و ارزگان تحت پوشش قرار گرفتند.

یونیسف خدمات حیاتی WASH را در نقاط مهم سرحدی حفظ کرد و اطمینان حاصل نمود که عودت کنندگان و جوامع میزبان به آب آشامیدنی مصون، تسهیلات حفظ الصحة، ترویج حفظ الصحة و خدمات مدیریت زباله های جامد دسترسی داشته باشند.

یونیسف همچنان خدمات WASH را در نهادهای عامه تقویت کرد و این کار را از طریق ساخت و بازسازی زیربنای آب و حفظ الصحة در ۱۷ مرکز صبحی انجام داد که ۷۱،۱۰۴ نفر، شامل مریضان، کارکنان صبحی و جوامع اطراف، از آن مستفید شدند. تسهیلات بهبود یافته آبرسانی، شستشوی دست ها و حفظ الصحة نیز در سه مکتب فراهم شد که ۱،۴۵۳ شاگرد و معلم در ولایت های کندز، پکتیکا، هلمند و پکتیا از آن مستفید شدند.

در میان محدودیت های تمویل، خلاهای موجود در معلومات مرتبط با آب های زیرزمینی، حالات اضطراری مکرر ناشی از تغییرات اقلیمی و افزایش نیازهای بشردوستانه، یونیسف به همکاری نزدیک با مقامات محلی، نهاد های همکار و جوامع ادامه داد تا خدمات اساسی WASH را حفظ کند و تاب آوری جوامع آسیب پذیر را در سراسر افغانستان تقویت نماید.

مشارکت اجتماعی، جوانان و نوجوانان و پاسخگویی به افراد متضرر

در ماه اگست سال ۲۰۲۶، یونیسف در سراسر کشور به ۴۳۳،۵۶۸ نفر اضافی دسترسی پیدا کرد که تقریباً ۵۱ درصد آنان زنان و دختران بودند و معلومات نجات دهنده زندگی را در مورد تغذیه، تغذیه انحصاری با شیر مادر، واکسیناسیون، جلوگیری از امراض، صحت روانی، روش های مصون حفظ الصحة و جلوگیری از اسهالات حاد رقیق دریافت کردند. از طریق ساختارهای جامعه و فعالیت های دسترسی به مردم، ۴۲۶،۷۵۹ نفر اضافی که ۵۴ درصد آنان زنان و دختران بودند، در ارتباطات دوطرفه در مورد واکسیناسیون، جلوگیری از امراض و ترویج حفظ الصحة مشارکت کردند. یونیسف همچنان ۴۰۰ عضو ساختارهای جامعه، از جمله کارکنان صبحی جامعه، ناظران صبحی جامعه، گروه های زنان و جوانان و رهبران مذهبی را در زمینه تغییرات اجتماعی و رفتاری، جلوگیری و پاسخگویی به اسهالات حاد رقیق، جلوگیری و کنترل عفونت و برنامه ریزی اقدامات جامعه آموزش داد و با آنان همکاری کرد.

از طریق سیستم مدیریت نظریات جامعه، یونیسف در ماه اگست ۱۷،۵۸۸ مورد نظریات را ثبت کرد که شامل ۹۲۴ تماس با مرکز تماس یونیسف نیز می شد. زنان ۵۷ درصد نظریات را تشکیل دادند. حدود ۹۴ درصد حلقه های تعقیب نظریات بسته شدند، در حالی که تسهیل کنندگان مرکز مشارکت و نظریات جامعه، بسیج کنندگان اجتماعی (تشویق کنندگان) و مسئولین تماس تقریباً ۷۱ درصد موارد را فوراً حل کردند، بدون این که نیاز به ارجاع از طریق پروسه کاری رسمی باشد. نگرانی های عمده مطرح شده از سوی جوامع مربوط به مراقبت های صبحی، آب آشامیدنی مصون، آموزش، حفاظت از طفل و حمایت اجتماعی، و همچنان مشکلات اقتصادی، کمبود لوازم ضروری برای اطفال و زنان و رشد دوران ابتدایی طفولیت بود.

از طریق U-Report افغانستان، یونیسف یک نظرسنجی هدفمند را به مناسبت هفته جهانی تغذیه با شیر مادر در تمام ۳۴ ولایت راه اندازی کرد تا روش های تغذیه با شیر مادر، چالش ها و نیازهای حمایتی را ارزیابی کند. این نظرسنجی ۱۱،۳۹۴ پاسخ دهنده را درگیر ساخت و میزان پاسخگویی ۶۸ درصد را به دست آورد. نتایج نشان داد که آگاهی امیدوارکننده ای در مورد آغاز زود هنگام تغذیه با شیر مادر، تغذیه انحصاری با شیر مادر و تغذیه تکمیلی

وجود دارد، در حالی که در زمینه مشاوره، دسترسی به معلومات، تغذیه مادران و حمایت خانواده نیز خلاهایی شناسایی شد. در جریان دوره گزارش دهی، پیام های U-Report در مورد کمپاین تسریع شده چند آنتی جن (MAAC)، هفته جهانی تغذیه با شیر مادر، دسترسی به مدیران مکاتب و مشارکت از طریق چت بات صحت روانی و حمایت روانی اجتماعی (MHPSS)، تقریباً ۴.۲ میلیون بار نشر شدند.

در پاسخ به سیلاب ها در ولایت نورستان، یونیسف هشت داوطلب جوان قهرمانان را بسیج کرد که پیام های ارتباطات خطر و مشارکت جامعه (RCCE) را در مورد آب مصون، حفظ الصحة، شستشوی دست ها و جلوگیری از امراض ناشی از آب به ۲۶۲ نفر رساندند. داوطلبان همچنان در شناسایی نگرانی های دارای اولویت جامعه کمک کردند و از هماهنگی با مقامات محلی حمایت نمودند. در سراسر منطقه شرقی، بسیج جامعه و برنامه ریزی اقدامات مشارکتی در ۱۴ قریه در ولایت های ننگرهار و نورستان انجام شد تا مالکیت جامعه و اقدام جمعی در زمینه جلوگیری از اسهالات حاد رقیق تقویت شود و عوامل عمده خطر، از جمله آب آشامیدنی غیرمصون، حفظ الصحة ضعیف دست ها، رفع حاجت در فضای باز و تاخیر در جستجوی مراقبت های صحتی، مورد رسیدگی قرار گیرد. در جریان این ماه، جلسات مشارکت جامعه در سراسر کشور نیز بر روش های تغذیه با شیر مادر تمرکز داشتند.

جندر و انکشاف و مشارکت نوجوانان

در ماه اگست سال ۲۰۲۶، یونیسف و نهاد های همکار آن به ارائه خدمات پاسخگو به نیازهای جنسیتی و متمرکز بر نوجوانان برای زنان، دختران، مردان و پسران در سراسر افغانستان ادامه دادند.

در مجموع، ۲۰۳۹ زن و دختر نوجوان از طریق مراکز امن زنان و دختران در حوزه های مرکزی و شمالی به خدمات نجات دهنده زندگی دسترسی پیدا کردند. این مراکز خدمات اساسی مبتنی بر جامعه را ارائه کردند که شامل دسترسی دیجیتالی، فرصت های توسعه مهارت ها، حمایت روانی اجتماعی و سایر خدمات حیاتی بود. علاوه بر این، ۱۰۱۲۹ دختر نوجوان در آموزش مهارت های زندگی اشتراک کردند که هدف آن تقویت مهارت های عملی، رفاه و تاب آوری بود.

به منظور ترویج هنجارهای مثبت جنسیتی و برابری جنسیتی، ۶۳۹ مرد و پسر در شبکه های جامعه اشتراک کردند که محیط های حمایتی برای زنان و دختران را تقویت می کنند، به هنجارها و روش های زیانبار جنسیتی رسیدگی می کنند و تغییرات اجتماعی و رفتاری را برای بهبود دسترسی زنان و دختران به خدمات و فرصت های اساسی ترویج می نمایند.

یونیسف و نهاد های همکار آن همچنان ۴۲۴ کارمند خط اول را در پنج منطقه در زمینه ادغام جنسیت، جلوگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی (PSEA) و ارائه خدمات پاسخگو به نیازهای نوجوانان آموزش دادند و ظرفیت آنان را برای ارائه خدمات همه شمول و پاسخگو به افراد آسیب پذیر تقویت کردند.

تأمین اجتماعی و انتقال کمک های بشری به صورت نقدی⁷

در جریان ماه اگست، هیچ موردی برای گزارش وجود نداشت.

رهبری، هماهنگی و استراتژی امور بشری

یونیسف به رهبری کلسترهای تغذیه، آب، حفظ الصحة و نظافت و آموزش، و همچنان رهبری بخش کاری محافظت از طفل در چارچوب گسترده تر گروه هماهنگی محافظت ادامه داد و از اقدامات بشردوستانه هماهنگ شده در سراسر افغانستان حمایت کرد.

پس از بازتنظیم امور بشردوستانه، ترتیبات هماهنگی امور بشردوستانه و نیازهای اساسی بشری (BHN) همچنان در حال تحول بود تا موثریت، محلی سازی، اولویت بندی مبتنی بر شواهد و تکمیل کنندگی میان پاسخ های بشردوستانه و پاسخ های درازمدت بهبود یابد. معماری بازنگری شده کمک ها، پلتفرم های مشترک هماهنگی را ایجاد کرد، در حالی که ساختارهای مشخص هماهنگی امور بشردوستانه و مسئولیت های پاسخگویی را حفظ نمود.

در سطح فرعی ملی، رویکرد هماهنگی مبتنی بر ساحه از طریق پنج تیم حوزوی و ۳۴ تیم هماهنگی عملیاتی (OCTs) همچنان در حال تطبیق بود. OCT ها همچنان سازوکار اصلی برای هماهنگی امور بشردوستانه و پاسخگویی به حالات اضطراری در سطح ولایت بودند و در تمام مناطق فعال بودند. روند انتقال گروه های کاری منطقه ای راه حل های پایدار (R-DSWGs) به تیم های حوزوی نیز پیشرفت کرد و پیوندها میان اقدامات بشردوستانه، راه حل های پایدار و برنامه های نیازهای اساسی بشری را تقویت نمود.

تیم های حوزوی در برخی مناطق فعال بودند و در مناطق دیگر پروسه های انتقال همچنان ادامه داشت. با ورود به ربع آخر سال ۲۰۲۶، اولویت ها شامل تکمیل پروسه انتقال، تقویت تحلیل و برنامه ریزی حوزوی، بهبود شریک سازی معلومات میان ساختارهای هماهنگی و ترویج مشارکت و رهبری بیشتر نهاد های همکار محلی خواهد بود.

⁷ تفاوت میان درصدهای تمویل و دستاورد به دلیل ساختار گزارش دهی فعالیت های نقدی می باشد. معلومات تمویل، انتقالات نقدی حمایت اجتماعی و پاسخ نقدی اضطراری را تحت یک خط بودجه واحد با هم ترکیب می کند، در حالی که نتایج از طریق دو شاخص جداگانه گزارش می شوند. دستاورد ۱۵ درصدی فقط پیشرفت در برابر شاخص حمایت اجتماعی را نشان می دهد و عمدتاً ناشی از اجرای برنامه «پول نقد برای خوراک اولیه» می باشد که در آغاز سال برنامه ریزی یا بودجه بندی نشده بود (به فوت نوت ۱۳ مراجعه شود). شاخص نقدی اضطراری همچنان در سطح ۰ درصد قرار دارد. با توجه به تخصیص بودجه بیشتر برای نقدی اضطراری، پوشش کلی تمویل با وجود دستاورد بالاتر از هدف حمایت اجتماعی، ۲۲ درصد می باشد.

به عنوان بخشی از چرخه برنامه بشردوستانه (HPC) و آمادگی برای پلان نیازها و پاسخ بشردوستانه سال ۲۰۲۷ (HNRP)، نهاد های همکار بشردوستانه از اجرای ارزیابی سراسری افغانستان (WAAA) سال ۲۰۲۶ حمایت کردند که از ۱۹ جولای تا ۱۸ اگست ۲۰۲۶ انجام شد. در مجموع ۳۲،۵۲۲ مصاحبه در تمام ۳۴ ولایت تکمیل گردید. انتظار می رود یافته های این ارزیابی در ماه سپتمبر منتشر شود. بازیگران بشردوستانه این یافته ها را از نزدیک دنبال می کنند و این یافته ها مبنای مهم شواهد را برای تحلیل نیازهای بشردوستانه و برنامه ریزی پاسخ برای سال ۲۰۲۷ فراهم خواهند کرد.

کلستر تغذیه

وضعیت تغذیه در افغانستان در ماه آگست نیز به وخامت خود ادامه داد که ناشی از ناامنی غذایی، شیوع امراض، جابه جایی های جمعیتی و کاهش دسترسی به خدمات اساسی بود. سوء تغذیه حاد در میان اطفال خردسال همچنان بخصوص شدید بود، به طوری که اطفال زیر دو سال تقریباً ۸۳ درصد موارد سوء تغذیه حاد شدید را تشکیل می دادند و نوزادان زیر شش ماه نزدیک به ۴۰ درصد اطفال را تشکیل می دادند که به دلیل سوء تغذیه شدید و عوارض طبی در شفاخانه بستری شده بودند. بستری شدن اطفال مبتلا به سوء تغذیه حاد شدید و عوارض طبی تا ماه جولای، در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۵، حدود یک سوم افزایش یافته بود و فشار بیشتری را بر خدمات صحتی و تغذیه که از قبل با فشار شدید مواجه بودند، وارد کرد.

کلستر تغذیه به هماهنگی نهاد های همکار برای تداوم خدمات نجات دهنده زندگی در بخش های جلوگیری و تداوی در سراسر کشور ادامه داد، از جمله در مناطقی که از برگشت ها، بی جا شدگی و حالات اضطراری متاثر شده بودند. توجه خاص به حفظ خدمات در مناطق دارای بار بلند و مناطق کمتر تحت پوشش خدمات، تقویت مسیرهای ارجاع و اطمینان از تداوم مراقبت برای اطفال و زنانی که به خدمات تغذیه نیاز دارند، معطوف شد.

کلستر همچنان از آمادگی و پاسخ به حالات اضطراری از طریق هماهنگی با نهاد های همکار در سطوح ملی و فرعی ملی، نظارت بر نیازهای تغذیه و موجودیت خدمات، و پیش از موعد در موقعیت قرار دادن و بسیج مواد تغذیه و ظرفیت پاسخگویی در موارد مورد نیاز حمایت کرد. هماهنگی با سایر سکتورها نیز همچنان حیاتی بود، بخصوص با توجه به پیوندهای نزدیک میان سوء تغذیه حاد، ناامنی غذایی، مرض، دسترسی ناکافی به آب مصئون و حفظ الصحه، و محدودیت ها در دسترسی به خدمات صحتی.

محدودیت های تمویل همچنان پاسخ را تضعیف کرد. با وجود تأمین ۱۳۰.۱ میلیون دالر امریکایی برای پاسخ تغذیه در سال ۲۰۲۶، کلستر تغذیه افغانستان هنوز با ۵۶ درصد کمبود تمویل مواجه است. کمبودهای قابل توجه در مواد نیز همچنان وجود دارد، از جمله ۱۷ درصد کمبود در نیازمندی های غذای معالجوی آماده برای استفاده (RUTF) برای سال ۲۰۲۶ که معادل ۲۱۰،۰۰۰ کارتن می باشد، و ۶۵ درصد کمبود در امکالات غذای تکمیلی آماده برای استفاده (RUSF) برای باقی مانده سال. این کمبودها تداوم خدمات تداوی و جلوگیری برای اطفال و زنان آسیب پذیر را با تهدید مواجه می سازد.

کلستر تعلیم و تربیه

تا ماه آگست ۲۰۲۶، نهاد های همکار کلستر آموزش به ارائه اقدامات آموزش در حالات اضطراری (EiE) در سراسر افغانستان ادامه دادند که شامل فضاهای موقت یادگیری (TLSS)، تعلیمات محلی (CBE)، صنوف جبرانی، مراقبت و انکشاف دوره ابتدایی طفولیت (ECCD)، حمایت از یادگیری، انکشاف معلمان، تغذیه مکاتب، و توزیع مواد تدریس و یادگیری (TLM) بود. نهاد های همکار همچنان از اطفال برگشت کننده، جوامع آسیب پذیر و مکاتب دولتی از طریق تلاش های هماهنگ پاسخگویی حمایت کردند و در جریان دوره گزارشدهی، از طریق ابتکارات مبتنی بر جامعه به ۲۱۰،۰۰۰ طفل (۵۹ درصد دختران) و از طریق مواد آموزشی به بیش از ۱۱۱،۰۰۰ طفل دسترسی پیدا کردند.

در جریان ماه، کلستر آموزش هماهنگی را از طریق جلسات منظم ملی و فرعی ملی، بازدیدهای نظارتی ساحوی و تعامل با مقامات آموزشی تقویت کرد. نهاد های همکار تطبیق اقدامات کلیدی آموزشی را در چندین ولایت نظارت کردند و از طریق میزهای کمک آموزشی در مناطق سرحدی و محل های اسکان مؤقت، به حمایت از اطفال برگشت کننده ادامه دادند. بیش از ۱۰،۰۰۰ طفل برگشت کننده در کندهار و نیمروز حمایت در زمینه آگاهی دهی آموزشی، ارجاع و ثبت نام دریافت کردند، در حالی که خدمات در تورخم و سایر نقاط اسکان مؤقت ادامه داشت.

کلستر همچنان از انتقال برنامه های آموزش اضطراری به مکاتب دولتی حمایت کرد که شامل ادغام ۳۵۰ صنف فضاهای موقت یادگیری (TLS) در حوزه شمالی بود که به بیش از ۱۰،۵۰۰ متعلم برگشت کننده خدمات ارائه می کردند. نظارت دوامدار بر توزیع مواد درسی و تدریسی (TLM) و ابتکارات ارتقای ظرفیت به تقویت کیفیت برنامه و هماهنگی در سراسر مناطق کمک کرد.

چالش های کلیدی همچنان بابر جا ماندن، از جمله محدودیت ها بر استخدام معلمان زن در هرات که تطبیق ۱۶۰ صنف مکتب مبتنی بر جامعه را به تأخیر انداخت. کمبود کتاب های درسی و مواد آموزشی، زیربنای ناکافی مکاتب و تأسیسات آب، حفظ الصحه و نظافت (WASH)، و کمبود در حمایت از تغذیه مکاتب همچنان بر دسترسی به آموزش و کیفیت آن تأثیر گذاشت. دادخواهی دوامدار و بسیج منابع همچنان برای اطمینان از فراهم شدن فرصت های یادگیری مصئون، فراگیر و باکیفیت برای اطفال متاثر از بحران حیاتی می باشد.

گروه کاری محافظت اطفال

در ماه آگست، نهاد های همکار بخش کاری محافظت از طفل (CPWS) از طریق ۲۱ نهاد همکار، در پنج حوزه، ۳۰ ولایت و ۱۱۶ ولسوالی که در سطوح شدت ۳ و ۴ طبقه بندی شده بودند، به ۱۴۵،۵۲۱ نفر خدمات ارائه کردند. این افراد شامل ۴۷،۴۵۵ مراقبت کننده، ۹۸،۰۶۶ طفل و ۱۰،۱۴ فرد دارای معلولیت بودند. در مجموع، CPWS به ۱.۲ میلیون نفر دسترسی پیدا کرده است که ۴۶ درصد هدف تعیین شده را تشکیل می دهد. میزان تمویل آن ۱۴.۵ میلیون دالر امریکایی است که ۴۷ درصد نیازمندی های مالی را پوشش می دهد.

خدمات بشردوستانه محافظت از طفل شامل حمایت منظم روانی اجتماعی برای ۳۶،۳۲۲ طفل بود که از میان آنان ۲،۰۴۷ طفل برای مراقبت تخصصی صحت روان ارجاع شدند. پیام های کلیدی محافظت از طفل برای جلوگیری از خشونت و پاسخگویی به آن به ۶۸،۶۶۶ نفر رسید که ۳۰،۸۲۲ طفل نیز شامل آن بودند. خدمات مدیریت قضایا برای ۱۱،۱۵۲ طفل شناسایی شده ارائه گردید که ۵،۳۸۱ تن آنان دختر بودند. علاوه بر این، ۱،۹۳۶ طفل بدون همراه و جدا شده از خانواده های شان، خدمات ردیابی خانواده و الحاق مجدد با خانواده را دریافت کردند، در حالی که ۵۰۸ طفل کمک نقدی دریافت نمودند. همچنان، ۱،۳۳۹ طفل در محل های سرحدی حوزه شرقی، غربی و جنوبی خدمات مراقبت موقت دریافت کردند؛ این مناطق همچنان شاهد ورود شمار زیادی از برگشت کنندگان از طریق سرحد از ایران و پاکستان بودند. از طریق سیستم مدیریت معلومات حفاظت از طفل پلس (CPIMS+)، در مجموع بیش از ۳۰،۹۱۹ قضیه حفاظت از طفل تا اکنون توسط ۲۱ نهاد همکار مستندسازی شده است.

به منظور تقویت ارائه خدمات محافظت از طفل، ۹۶ کارمند بشردوستانه و ۶۴۷ رضاکار جامعه، به شمول ۲۴۷ زن، از چندین سکتور، توسط ۱۵ نهاد همکار غیردولتی (NGO) در مورد معیارهای محافظت از طفل در سراسر ۱۱۶ ولسوالی آموزش دیدند.

کلستر آب، حفظ الصحه و نظافت

در ماه آگست، نهاد های همکار کلستر آب، حفظ الصحه و نظافت (WASH) به ارائه کمک های نجات دهنده زندگی به جمعیت های آسیب دیده از سیلاب ها، اسهالات حاد رقیق (AWD)، خشکسالی، کمبود آب و برگشت جمعیت ها ادامه دادند. نهاد های همکار برای ۱۵۷،۷۸۳ نفر آب آشامیدنی مصئون، برای ۸۲،۵۱۰ نفر خدمات حفظ الصحه، برای ۳۷۶،۳۱۳ نفر فعالیت های ترویج حفظ الصحه، و برای ۱۸۲،۴۴۱ نفر مواد ضروری WASH فراهم کردند. از طریق اقدامات مورد حمایت کلستر، ۸۱،۰۶۹ نفر دیگر نیز در مکاتب، مراکز صحتی و مراکز تغذیه به خدمات اساسی WASH دسترسی پیدا کردند.

تلاش های پاسخگویی بر احیای مجدد و حفظ خدمات اساسی WASH در مناطق آسیب دیده از سیلاب و مناطق برگشت متمرکز بود. همزمان، جلوگیری و پاسخگویی به اسهال حاد رقیق در مناطق آسیب دیده و دارای خطر بلند از طریق نظارت بر کیفیت آب، کلورین زنی آب، ترویج حفظ الصحه و توزیع مواد اضطراری تقویت شد.

کلستر از هماهنگی پاسخگویی به اسهال حاد رقیق در حوزه شرقی از طریق همکاری مشترک با وزارت صحت عامه، کلستر صحت و نهاد های همکار حمایت کرد و به شناسایی خلأهای پاسخگویی و تقویت هماهنگی میان فعالان WASH و صحت کمک نمود. تقویت ظرفیت و نظارت بر پاسخگویی همچنان از اولویت ها بود. این اقدامات شامل آموزش ActivityInfo برای نهاد های همکار می شد تا کیفیت گزارشدهی و مشارکت آنان در فعالیت های آمادگی چرخه برنامه بشردوستانه (HPC) بهبود یابد.

در سطح هماهنگی، کلستر در بحث های بین سکتوری درباره نیازهای نوظهور بشردوستانه سهم گرفت و به تعامل با همتایان دولتی ادامه داد تا موانع اداری که بر تطبیق پروژه ها و تحویل دهی زیربنای تکمیل شده WASH تأثیر می گذارند، برطرف شوند.

با وجود این تلاش ها، وخیم تر شدن وضعیت تمویل همچنان ظرفیت نهاد های همکار را برای پاسخگویی در مقیاس مورد نیاز تضعیف کرد. تا پایان ماه آگست، کمتر از ۳۰ درصد نیازمندی تمویلی WASH در پلان نیازها و پاسخ بشردوستانه (HNRP) تمویل شده بود. کاهش تمویل چندین شریک را مجبور ساخته است تا فعالیت های خود را کوچک تر سازند؛ در نتیجه، پوشش جغرافیایی کاهش یافته و توانایی آنان برای پاسخگویی همزمان به شیوع AWD، حالات اضطراری ناشی از تغییرات اقلیمی، کمبود آب و نیازهای جمعیت های برگشت کننده محدود شده است. در نتیجه، خلأهای قابل ملاحظه در پاسخگویی همچنان پابرجا است، بخصوص در مناطق دشوارگذر و مناطق کمتر تحت پوشش خدمات، جایی که جوامع آسیب پذیر همچنان با خطر بلندتر امراض مرتبط با WASH و اختلال در ارائه خدمات مواجه اند. کلستر همچنان برای تأمین تمویل انعطاف پذیر و به موقع دادخواهی می کند تا خدمات اساسی WASH و ظرفیت پاسخگویی اضطراری حفظ شود.